

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Петросян Олександр Карлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині третій статті 22, частини другій статті 55, статті 64, частині другій статті 124 Конституції України (конституційність) приписів частини першої статті 5, частини другої статті 264, частини третьої статті 266 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – Кодекс), якими визначено умови щодо права на звернення до суду та способи судового захисту, а також особливості провадження у справах щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, бездіяльності Кабінету Міністрів України.

Петросян О.К. вважає, що право оскаржувати дії або бездіяльність органів державної влади, гарантоване частиною другою статті 55 Конституції України, охороняє право громадянина контролювати діяльність держави та забезпечує виконання державою свого зобов'язання відповідати перед людиною за свою діяльність (частина друга статті 3 Конституції України). Натомість суди ухиляються визнавати за громадянами право звертатися до адміністративного суду щодо оскарження будь-яких рішень, дії чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, застосовуючи формулювання, вжите законодавцем у частині першій статті 5 Кодексу, яке звужує обсяг права, гарантованого частиною другою статті 55 Конституції України, що є неприпустимим згідно вимог частини третьої статті 22 та статті 64 Конституції України.